

чай навѣрно ще се породи распра противъ него както и въ другитѣ епархій противъ своите си Архипастири.

Сосъ надежда сме защо милостивата ни мати Велика църква не ще отхвърли покорното ны прошеніе съ най дълбоко почитаніе и рукобизаніе.

Куманово 868 г. март. 2

Остаемъ на ваше всесвятѣйшество

Покорній низяйши раби¹⁾

1868 г.

№ 196.

Крива-паланка.

Въ Крива-паланка българскиятъ духъ е билъ винаги доста буденъ и то благодарение отчасти на близкия манастиръ Св. Якимъ Осоговски. Самото житие на светеца е подържало у четцитѣ споменитѣ за български царь, за **Калѣмъ цѣмъ Болгарскаго**, който посѣтилъ манастиря на празника на свети Якимъ. Населението се е смѣтало за българско и въ края на XIV в., когато турцитѣ покориха тоя край, подвластенъ на князь Константина, чиято областъ у турскитѣ лѣтописци е наречена „българска земя“ (диаръ болгаръ). И прѣзъ първитѣ вѣкове ва турското робство, българското национално съзнание тамъ е бивало заявявано и въ писани паметници. Самитѣ сърби въ Дубровникъ прѣзъ 1474 г. даватъ на манастиря Св. Якимъ милостиня и го наричатъ български (... *elemosinam monasterio Sancti Joachim partium Bulgarie*). Пъкъ и когато Паланешко подпадна подъ духовната власть на сръбската патриаршия, тоя край се е смѣталъ за български. Прѣзъ 1586 г. игуменътъ на Осоговския манастиръ отишълъ въ Москва по милостиня; въ съотвѣтнитѣ руски книжа е отбѣлзано, че игуменътъ пристигналъ „Изъ Болгарской земли“. И сръбскиятъ патриархъ посѣтилъ въ 1686 г. манастиря (**прѣдохъ за въ манастиръ Осоговъ**), който се намиралъ между неговитѣ **Българскихъ земяхъ**. Прѣзъ края на XVIII и началото на XIX в. въ Крива-паланка учителствувалъ извѣстния новобългарски писателъ Хаджи Якимъ, който печата книгитѣ си на **простѣйшій языкъ Болгарскій**, спомаганъ отъ сѣверномакедонски ро-

¹⁾ Псп. LV—LVI, 138.